

dragelsesafgift, hvilket saaledes indeholder Narvægen til, at sidstnævnte Afgift for deres Vedkommende søges ophævet.

Nærværende Lovudkast's §§ 3 og 4 indeholde iøvrigt, foruden Bestemmelse om den Tid, paa hvilken Loven skal træde i Kraft, og

som selvfølgelig stemmer med den lignende Bestemmelse i Udkastet til den nye Stempellov, Regler for de Tilfælde, hvori den paagjældende Forhøielse af Arveafgifterne eller Ophævelse af Afgiften af Fæste- og Arvefæstesteder ikke skal komme til Anvendelse.

XIV.

Udkast til Lov

hvorved

Rentefoden frigjøres for Udlaan i faste Eiendomme.

(Forelagt Folkethinget den 2den October 1860.)

§ 1.

Den ifølge Fdn. af 6te Jan. 1813 § 21 jfr. Pl. af 22de Novbr. 1820 § 2 samt Loven af 6te April 1855 § 1 gjældende almindelige Rentefod af 4 pCt. aarlig for Udlaan i faste Eiendomme ophæves hermed, og skal Rentefoden for saadanne Udlaan fremtidig være fri. Dog skal dette i de første 10 Aar fra denne Lovs Dato ikke gjælde med Hensyn til de Udlaan i faste Eiendomme, som gjøres af Statsinstitutters Midler, Fideicommisscapitaler, offentlige Stiftelsers eller Overformynderi Midler, idet der af sllige Udlaan frændes i dette Tidrum ikke maa betinges en høiere aarlig Rente end 4 pCt.

§ 2.

Den Indenrigsministeren ved fornævnte Lov af 6te April 1855 § 2 hjemlede Bemyndigelse til at udstede saadanne Bevillinger, som tidligere af Kongen havde været meddeelte til at svare høiere Renter end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme, bortfalder herefter i det Hele.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende.

Spørgsmaalet om Rentefodens fuldstændige Frigjørelse ogsaa for Udlaan i faste Eiendomme har gjentagne Gange været Gjenstand for udførlige Forhandlinger i Rigsdagen, navnlig deels under Behandlingen af Forslaget til Loven af 6te April 1855, deels under de Forhandlinger paa Rigsdagens 10de Session, som ledede til Vedtagelsen af Loven af 30te December 1858 angaaende Forandring i førstnævnte Lovs § 2.

Under disse Forhandlinger blev det vel temmelig almindeligt anerkjendt, at overveiende Grunde fra et mere theoretisk Standpunkt tale imod ved Lovgivningen at binde Rentefoden, men en videregaaende Frihed i saa Henseende end den nu ved Loven af 6te April 1855 anordnede fandt dog i Særdeleshed i Folkethinget talrige Modstandere, som ansaae Rentefodens Frigivelse med Hensyn til Udlaan i faste Eiendomme deels umødvendig under de foreliggende Forhold, deels høist betænkelig paa Grund af de indgribende og skadelige Følger for Eiendomsbesidderne, som den formeentlig vilde medføre.